

[Ib Christensen.]

aldemokratiet også står for. Vi tror på disse politiske principper. Men videre, hr. økonomiminister, tror vi også, der er realiteter forbundet med disse ting, og vi er ikke med til at føre en politik, der går stik imod vores politiske principper. Er det ikke en realitet, at arbejdsmarkedets organisationer, der repræsenterer 85 pct. af befolkningen, har forlangt indgreb mod kapitalgevinster på jord og fast ejendom som forudsætning for løntilbageholdenhed? Hvorfor så føre en politik, der præmierer investering i jord og fast ejendom? Er det ikke urealistisk, hvis man ønsker samfundets problemer løst?

Når man kan dæmpe inflationen ved en lavere stigningstakt i de offentlige udgifter, for ikke at sige besparelser og skattelettelser, og dermed få en større disponibel realløn til befolkningen, hvorfor fører man så ikke en sådan politik?

Det er derfor vi trækker nogle langsigtede linjer op, som regeringen gør klogt i at følge fremfor at dalre fra forlig til forlig og endog i de samme forlig lade indgå inkommensurable størrelser og ting, der strider mod hinanden, jfr. februarforligets lemlæstelse af den amtskommunale grundskyld, samtidig med at man gennemfører afgiftsforhøjelser, og samtidig med, at man nu prøver at køre dette igennem. Derfor skal økonomiministeren ikke tale hånligt om partier med en livsfjern indstilling. Vi har nogle politiske principper, som i ikke ringe omfang svarer til socialdemokratiets, og som også har bærekraft, hvis man ellers fra socialdemokratiets side turde leve op til de politiske principper, man har på sit program, i stedet for at føre den stik modsatte politik.

Kurt Hansen (VS):

Statsministeren nævnte, at man fra de tre venstrefløjspartier, heriblandt VS, førte sig frem på en oppustet facon. Vi ville bare slå ud med armene, skabe konflikt osv. Jeg vil godt understrege det, jeg har sagt før, at for VS er det ikke en opgave at gå ud og få skabt konflikt på et grundlag, som vi mener er helt uacceptabelt. Vi mener reelt, at det grundlag, der kan skabes for en større konflikt i det danske samfund i dag, er et indkomstpoltisk grundlag. Det vil vi ikke være med til. Derfor ville det være helt forkert, det ville være en fejlagtig strategi, at kaste landet ud i en storkonflikt.

Årsagen til, at vi går imod et lovgivningsini-

tiativ som dette, er ganske klart; at vi fra den første dag, indkomstpoltikken stak sit hoved frem, har bekæmpet den over en bank. Vi så det i 1967. Det, VS blev født på, var at bekæmpe indkomstpoltikken, og det vil vi blive ved med at gøre.

Nu er det ikke, fordi jeg som menigt medlem af et fagforbund skal blande mig så meget i statsministerens diskussioner med formænd og næstformænd i afdelinger, som statsministeren havde fundet ud af havde stemt ja til mæglingforslaget, men jeg synes, det er værd at oplyse over for statsministeren, at man faktisk har et relativt stort socialdemokratisk forbund, faktisk et rent socialdemokratisk forbund, Dansk Bogbinder og Kartonnagearbejder Forbund, som jeg selv er medlem af, og som havde den fjerdestørste stemmeprocent af de 28 forbund, der selv havde mulighed for at få indflydelse på afstemningsresultatet. Her så vi, at 2.071 stemte ja til mæglingforslaget, men 4.700 sagde nej, og det var i et rent socialdemokratisk forbund. Det mener jeg statsministeren bør have med i billedet af, hvordan forskellige afstemningsresultater skal vurderes.

Hr. Voigt siger noget om, at man kan vende den her med lurumlarum om, og at jeg snakker om kapitalisme og profitmagere. Det, jeg har snakket om her de sidste par dage, og når vi har arbejdsmarkedslovgivning for i det hele taget, hænger sammen med, at vi tager afstand fra indkomstpoltik, fra dyrtidsforringelse, fra andre former for konkrete overgreb mod lønarbejderne. Det har jeg talt om. Jeg har ikke talt generelt om profitmagere, kapitalister osv.; det ved hr. Voigt også godt er noget sludder. Men man skal naturligvis have sådan en at stange ud for at kunne legitimere, at man vil løse fiskeriproblemerne, kulturproblemerne, miljøproblemerne, arbejdsmarkedsproblemerne osv. Alle disse problemer vil man løse ved at sætte den skattefri bundgrænse op. Det er midlet. Vi hører det, hver eneste gang vi har sådan en debat med fremskridtspartiet. Det er et middel, der efter fremskridtspartiets opfattelse og plade virker på alle områder. Det er lige meget, hvad det er for et. Vi hører den samme igen og igen.

Til allersidst vil jeg godt sige noget om den ordveksling, der har fundet sted heroppefra om, hvorvidt det bevægelige lønssystem nu er sat totalt ud af kraft, hvorvidt det er muligt at hente noget på lønglidingen. Vi har, dels under behandlingen af augustforliget, bilag 7,